

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DN.SEN.121.3.2017.AP

Warszawa, lipca 2017 r.

Pani
Prof. Elżbieta Kompanowska-Jeziarska
Przewodnicząca
Krajowej Komisji Etycznej
do spraw Doświadczeń na Zwierzętach
w miejscu

Szanowna Pani Przewodnicząca,

w nawiązaniu do pisma w sprawie wykładni art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. *o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych* (Dz. U. poz. 266), dotyczącego kwalifikacji zawodowych osób odpowiedzialnych za dobrostan zwierząt, wyznaczonych przez podmioty prowadzące działalność w zakresie wykorzystywania zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych, przedstawiam stanowisko w sprawie.

1. Przepisy prawa krajowego, implementujące dyrektywy, należy interpretować zgodnie z celem wskazanym w danej dyrektywie. Jeżeli zatem art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. *o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych* posługuje się pojęciem nieostrym i nie wyklucza jednoznacznie np. weterynarzy, a względy wykładni "prowspólnotowej" oraz celowościowej za brakiem wykluczenia przemawiają, przyjąć należy szeroką jego interpretację.
2. Pojęcie *zawodów związanych z chowem lub hodowlą zwierząt*, jest pojęciem bardzo ogólnym. Należy zauważyć, że nie ograniczono go nawet koniecznością zachowania bezpośredniego związku z *chowem lub hodowlą zwierząt*.
3. Abstrahując od znaczenia wyrazu *dplom*, który nie jest zastrzeżony wyłącznie dla dyplomu ukończenia studiów, pojęcie *zawodów związanych z chowem lub hodowlą zwierząt*, powinno obejmować z pewnością te kierunki studiów, które programem kształcenia, a w konsekwencji i uzyskiwanymi kompetencjami, obejmują problematykę chowu lub hodowli zwierząt.

4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. *w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4 - poziomy 6-8* (Dz.U. poz. 1594) w załączniku, w zakresie dotyczącym obszaru kształcenia w zakresie nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, określa, że absolwent studiów potrafi dokonywać identyfikacji i standardowej analizy zjawisk oraz podejmować standardowe działania (w tym stosować techniki i technologie) zgodne z kierunkiem studiów, służące rozwiązaniu problemów w zakresie zdrowia zwierząt.
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury* (Dz.U. poz. 1233) określa, że kształcenie na kierunku studiów weterynarii obejmuje m.in. następujące treści: żywienie zwierząt, chów i hodowla zwierząt, higiena weterynaryjna, etologia i ochrona zwierząt. Celem kształcenia na tym kierunku jest przekazanie wiedzy niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, dotyczącej także chowu i hodowli zwierząt.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Główny Lekarz Weterynarii